

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOON (EL) 2022/1689,

4. mai 2022,

tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2020. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu

EUROOPA PARLAMENT,

- võttes arvesse oma otsust Euroopa Liidu 2020. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 100 ja V lisa,
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni arvamust,
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A9-0067/2022),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 319 kohaselt on Euroopa Parlamendil ainuvastutus liidu üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise eest, ning arvestades, et Euroopa Ülemkogu ja nõukogu eelarve on liidu eelarve osa;
- B. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 15 lõike 1 kohaselt ei toimi Euroopa Ülemkogu seadusandjana;
- C. arvestades, et ELi toimimise lepingu artikli 317 kohaselt täidab komisjon liidu eelarvet omal vastutusel, võttes arvesse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtteid, ning arvestades, et kehtiva raamistiku kohaselt annab komisjon teistele liidu institutsioonidele vajalikud volitused nendega seotud eelarvejagude täitmiseks;
- D. arvestades, et ELi toimimise lepingu artikli 235 lõike 4 ja artikli 240 lõike 2 kohaselt abistab Euroopa Ülemkogu ja nõukogu peasekretariaat, ning arvestades, et peasekretär vastutab täielikult liidu eelarve II jakku kantud assigneeringute usaldusväärse haldamise eest;
- E. arvestades, et Euroopa Parlament on peaaegu kahekümne aasta jooksul rakendanud väljakujunenud ja tunnustatud tava anda eelarve täitmisele heakskiit kõigile liidu institutsioonidele, organitele ja asutustele, ning arvestades, et komisjon toetab seda, et tuleks jätkata tava anda heakskiit igale liidu institutsioonile, organile ja asutusele selle halduskulude katmiseks;
- F. arvestades, et kuna nõukogu ei ole teinud eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses koostööd, on parlament alates 2009. aastast olnud sunnitud keelduma nõukogu peasekretäri eelarve täitmisele heakskiidu andmisest;
- G. arvestades, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames soovib eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutav institutsioon rõhutada, et liidu institutsioonide demokraatlikku legitiimsust on oluline veelgi tugevdada ning selleks tuleb suurendada läbipaistvust ja parandada aruandekohustuse täitmist ning rakendada tulemuspõhise eelarvestamise põhimõtet ja personalijuhtimise head tava;
- H. arvestades, et Euroopa Ülemkogu ja nõukogu kui liidu institutsioonid ja liidu üldeelarve saajad peaksid olema läbipaistvad ja liidu kodanike ees demokraatlikult vastutavad ning nende suhtes tuleks kohaldada avaliku sektori vahendite kasutamist käsitlevat demokraatlikku kontrolli;
- I. arvestades, et Euroopa Liidu Kohtu praktikas kinnitatakse maksumaksjate ja üldsuse õigust saada avaliku sektori tulude kasutamise kohta teavet;
- J. arvestades, et Euroopa Ombudsmani (edaspidi „ombudsman“) soovitusel juhtumi OI/2/2017/TE kohta märgiti, et nõukogu tavad seoses õigusloomeprotsessi läbipaistvusega kujutavad endast haldusomavoli ja nendega tuleks tegeleda, et võimaldada kodanikel jälgida liidu seadusandlikku protsessi;

1. märgib rahuloluga, et Euroopa Kontrollikoda (edaspidi „kontrollikoda“) ei leidnud nõukogu personalialase ja hanketegevusega seotud auditeeritud küsimustes suuri puudusi;
2. rõhutab asjaolu, et kontrollikoda jõudis oma audititöö põhjal järeldusele, et liidu institutsioonide, sealhulgas nõukogu 2020. aasta halduskulude maksed tervikuna ei sisaldanud olulisi vigu;
3. väljendab heameelt asjaolu üle, et kontrollikoda ei tuvastanud konkreetseid küsimusi tehingute korrektsuse kohta ega pärast nõukogu järelevalve- ja kontrollisüsteemi läbivaatamist;
4. on teadlik, et kontrollikoja aastaaruande 9. peatükis „Haldus“ keskendutakse inimressurssidele, hoonetele, seadmetele, energiale, kommunikatsioonile ja infotehnoloogiale tehtud kulutustele ning et kontrollikoda märgib, et need kulutused on madala riskitasemega;

Eelarve haldamine ja finantsjuhtimine

5. märgib, et 2020. aastal oli nõukogu kogueelarve 590 633 000 eurot (võrreldes 581 895 459 euroga 2019. aastal); täheldab eelarve 1,5 % kasvu võrreldes 2019. aastaga, mis kinnitab aastaeelarve kasvu vähenemist (1,6 % 2019. aastal, 2 % 2018. aastal ja 3 % 2017. aastal); märgib, et nõukogu osakaal mitmeaastase finantsraamistiku rubriigis 5 on vähenenud 6,3 %-lt 2015. aastal 5,8 %-le 2020. aastal; märgib, et üldine täitmismäär oli kõrge – 93,15 % (2019. aastal 92,3 %);
6. võtab teadmiseks, et nõukogu eelarve on peamiselt halduseelarve, millest suurt osa kasutatakse töötajate, hoonete (sh sisustuse ja seadmetega) seotud kulude ning mitmesuguste jooksvate kulude katteks; kordab oma eelmistes eelarve kohta koostatud resolutsioonides esitatud nõudmist, et Euroopa Ülemkogule ja nõukogule eraldataks eraldi eelarved, et parandada mõlema institutsiooni läbipaistvust, aruandekohustust ja kulutõhusust;
7. tuletab meelde, et 2019. aastast 2020. aastasse üle kantud assigneeringute kogusumma oli 52 543 491 eurot (2018. aastast 2019. aastasse 56 599 584 eurot), ning väljendab heameelt asjaolu üle, et eelarve täitmine oli 86,4 % (45 375 664 eurot), mis keskendus peamiselt hoonetele, arvutisüsteemidele, suulisele tõlkele ja tehnilisele varustusele;
8. võtab teadmiseks 2020. aastast 2021. aastasse üle kantud assigneeringute suurenemise (12,6 % võrreldes 9,8 %-ga 2019. aastast 2020. aastasse); tuletab nõukogule meelde, et ülekandmised on erandid liidu eelarve aastasuse põhimõttest ja võivad olla eelarve ülehindamise näitajaks, ning kutsub nõukogu üles suurendama pingutusi eelarve ülehindamise vältimiseks;
9. märgib, et 2020. aastal moodustasid nõukogu maksed 5,2 % liidu eelarvest; märgib, et nõukogu peasekretariaadile esitatud arvete keskmine makseae oli 2020. aastal 20 päeva (võrreldes 19 päevaga 2019. aastal), samas kui maksimaalne tähtaeg on 30 kalendripäeva, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2011/7/EL⁽¹⁾;
10. märgib, et 2020. aasta eelarve täitmist mõjutas COVID-19 pandeemia; märgib, et vähem füüsilisi koosolekuid tõi kaasa delegaatide sõidu- ja suulise tõlke kulude vähenemise; märgib, et seda alakulutamist kompenseeriti eelarve tasandil suuremate IT-kulutustega, et arendada kiiresti kaugtöö suutlikkust ja tagada talitluspidevus; märgib, et sellised kulud katsid uue tarkvara soetamise, välise abi ja riistvara pakkumise asjakohaseid valdkondi, et hõlbustada kodus töötamist;
11. märgib, et 2020. aastal paigutati assigneeringud ümber 46 ümberpaigutusega, järgides finantsmääruse artiklit 29; märgib, et nende ümberpaigutamiste eesmärk oli tugevdada nõukogu kaugtöö suutlikkust ja videokonferentsitaristut, sealhulgas osta täiendavaid IT-seadmeid, litsentse ja sidevahendeid; märgib, et üldiselt tehti ümberpaigutused eelarveridadel, mis olid ette nähtud suulise tõlke kulude, puhastus- ja hoolduskulude, hoonete turvalisuse ja valve ning sisekoosolekute eri kulude jaoks, paigaldustööde, seadmete ja tarkvara soetamise ning arvutisüsteemide käitamise ja arendamise seotud abi eelarveridadele;

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta direktiiv 2011/7/EL hilinevad maksimisega võitlemise kohta äritehingute puhul (ELT L 48, 23.2.2011, lk 1).

12. märgib, et kontrollikoda uuris 2020. aastal ilma märkusteta nõukogu ja kolme muu liidu institutsiooni korraldatud hankemenetlusi töötajatele isikukaitsevahendite saamiseks ning et hange sisaldas hankedokumentides rangeid miinimumnõudeid, nagu Euroopa kvaliteedi võrdlusstandardid; on teadlik, et neljal juhul ei esitanud edukas pakkuja täielikke tõendeid selle kohta, et kõik kvaliteedi miinimumnõuded olid lepingu sõlmimise ajal täidetud, mistõttu nõukogu korraldas laborikatsed, mis näitasid, et isikukaitsevahendid vastavad tõepoolest nõuetele;

Sisehaldus, tulemuslikkus, sisekontroll

13. märgib, et COVID-19 pandeemia ootamatu puhang ja sellele järgnenud erakorraline olukord nõudsid viivitamatut tegutsemist ja korralduslikke meetmeid, et tagada talitluspidevus; märgib rahuloluga, et nõukogu õigeaegne ja tulemuslik reageerimine kriisile tõi mitmes valdkonnas kaasa mitu töötajate kaitsmise ja talitluspidevuse tagamise struktureeritud meedet;
14. märgib, et nõukogu kasutab aasta jooksul toimunud tegevuse kvantitatiivsete näitajatenähtude koostumisi, halduskorra ajakohastamist ja seadusandlikku tegevust; märgib, et COVID-19 pandeemia puhkemise tõttu vähenes 2020. aastal toimunud koosolekute koguarv võrreldes 2019. aastaga 54,1 % (4 148); märgib, et nõukogu peasekretariaat korraldas 2020. aastal 3 086 institutsioonilist koosolekut ja kohtumist kolmandate riikidega (2019. aastal 3 983) ja 434 muud koosolekut (2019. aastal 3 685) ning 39,2 % koosolekutest toimusid kaug- või hübriidformaadis;
15. väljendab heameelt nõukogu peasekretariaadi sisemise korralduse parandamise üle, mille raames keskenduti eelkõige COVID-19 pandeemiast tulenevate tööpiirangutega tegelemisele, nagu kaugtöö platvormide ja ribalaiuse suurendamine ning sobivate videokonverentsiseadmete paigaldamine väikestes koosolekuruumidesse, et hõlbustada hübriidkoosolekuid;
16. märgib, et nõukogu jätkas 2020. aastal oma seadusandlikku tegevust 2019. aastaga võrdsel tasemel, hoolimata COVID-19 pandeemia põhjustatud keerulistest töötingimustest: 2020 aastal avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* 1 328 õigusakti (2019. aastal 1 326);
17. võtab teadmiseks, et eesmärkide saavutamise osas piisava kindluse saamiseks on nõukogus loodud sisekontrolli raamistik; on teadlik, et riskijuhtimiseks peetakse registreid tuvastatud riskide kohta, mida hinnatakse koos võetud leevendusmeetmete mõjuga;
18. on teadlik, et nõukogu siseaudiitor on teinud nõukogu kolmeaastase riskipõhise strateegilise kava raames mitmeid auditeid, ilma et ta oleks esitanud esmatähtsaid soovitusi;
19. tuletab meelde, et põhilised tulemusnäitajad on üldtunnustatud vahend, mille abil mõõta saavutatud tulemusi ja võrrelda neid seatud eesmärkidega; kutsub nõukogu üles esitama oma põhiliste tulemusnäitajate ja nendega seotud tulemuste kokkuvõtet oma juhtimisaruannetes;

Inimressursid, võrdsus ja töötajate heaolu

20. märgib, et 2020. aasta ametikohtade loetelus oli kinnitatud 3 029 ametikohta (võrreldes 3 033 ametikohaga 2019. aastal), millest 31. detsembri 2020. aasta seisuga oli täidetud 2 905 ametikohta; märgib, et ametikohtade täitmise määr on peaaegu 96 %;
21. peab kahetsusväärseks, et puudub teave nõukogu soolise võrdõiglikkuse tegevuskava rakendamise ja nõukogus kui töökohas puuetega inimestele võrdsete võimaluste tagamiseks võetud meetmete kohta; kutsub nõukogu üles andma eelarvepädevale institutsioonile teavet oma töötajate soolise tasakaalu, geograafilise jaotuse ja puuete ning sellega seotud kehtiva sisepoliitika kohta;

22. tuletab meelde oma 17. detsembri 2020. aasta resolutsiooni vajaduse kohta luua soolise võrdõiguslikkusega tegelev nõukogu koos seis institutsioonilise erifoorumina, et tagada soolise võrdõiguslikkuse tugevam lõimimine liidu strateegiasse, kõigi seotud poliitikavaldkondade koordineerimine ja edusammud soolise võrdõiguslikkusega seotud dokumentides ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse kaitse ühtlustamine; peab kahetsusväärseks, et nõukogu on seni parlamendi seda üleskutset eiranud;
23. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 286 lõike 2 kohaselt nimetab nõukogu kontrollikoja liikmed ametisse pärast Euroopa Parlamendiga konsulteerimist, ja seda, et ta mõistab raskusi soolise tasakaalu saavutamisel, kuna kandidaatide nimetamine on liikmesriikide ainupädevuses ning iga liikmesriik võib korraga nimetada ainult ühe kandidaadi; peab siiski vastuvõetamatuks, et alates kontrollikoja asutamisest 1977. aastal on selle 112 liikmest ainult 16 olnud naised (85,7 % mehi ja 14,3 % naisi) ja et 2020. aastal olid kontrollikoja liikmetest ainult 8 naised, 18 aga mehed; kutsub nõukogu üles kaaluma kontrollikoja üldist koosseisu, nii et ametisse nimetamise otsustes võetaks eelkõige arvesse soolist tasakaalu, ning tegelema selle probleemiga konkreetsete meetmetega, näiteks et parlamendile esitatakse igast liikmesriigist vähemalt kaks kandidaati, kellest üks on naine ja üks mees;
24. märgib, et vastu võeti sisemine psühhosotsiaalsete riskide ennetamise kava aastateks 2020–2022, milles keskendutakse läbipõlemise ennetamisele ja headele suhetele tööil; märgib, et kava integreeriti täielikult nõukogu peasekretariaadi COVID-19-le reageerimisse, millele lisandusid psühhosotsiaalsete riskide uuringud, sihtotstarbelised teabe- ja koolituskursused ning mitmesugused sotsiaalteenistuse sekkumised; märgib rahuloluga, et organisatsiooni- ja kliinilised psühholoogid ning sotsiaaltöötajad, kelle sekkumised olid 2020. aastal seotud COVID-19ga, pakkusid töötajatele, meeskondadele ja juhtidele ulatuslikku tuge;
25. märgib, et 2020. aastal pöördus sotsiaalteenistuse poole kokku 385 inimest (nii aktiivses teenistuses kui ka pensionile jäänud) ning kokku oli 4 425 sekkumist, millest mõned olid seotud COVID-19 pandeemia põhjustatud stressiga toimetulekuga, ning et asutusesisene psühholoog menetles kokku 164 individuaalset taotlust; tunnustab asjaolu, et psühholoogid ja sotsiaaltöötajad on kriitiliste juhtumite korral psühhosotsiaalse sekkumise kava lahutamatu osa;
26. märgib, et praktikabüroo menetles rohkem kui 10 000 praktikataotlust, valis nende hulgast välja 110 praktikanti, kaasa arvatud uue positiivse tegevusprogrammi raames mitu puudega praktikanti; kordab oma üleskutset nõukogule tagada, et kõik tema praktikandid saaksid inimväärset tasu;

Eetikaraamistik ja läbipaistvus

27. märgib, et jätkati eetikat ja oodatavat käitumist käsitlevaid teadlikkuse suurendamise meetmeid; märgib, et 2020. aasta lõpus valmistati ette järgmist eetikastrateegiat ning et jätkub töö uue kasutajakeskse eetikakeskuse loomiseks nõukogu sisevõrgus; peab siiski kahetsusväärseks, et ei ole saanud teavet kõigi töötajate suhtes kohaldatava käitumisjuhendi kohta;
28. väljendab heameelt huvide esindajate läbipaistvusregistrit käsitleva poliitilise kokkuleppe üle, mille Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon saavutasid 15. detsembril 2020 ⁽²⁾; peab siiski kahetsusväärseks piiranguid, mida on käsitletud Euroopa Parlamendi 27. aprilli 2021. aasta otsuse (Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni institutsioonidevahelise kohustusliku läbipaistvusregistrit käsitleva kokkuleppe kohta) ⁽³⁾ artiklis 5, näiteks asjaolu, et läbipaistvusregistrit kohaldatakse liikmesriikide alaliste esindajate suhtes üksnes vabatahtlike kavade raames; nõuab, et kõik alalised esindused osaleksid selles aktiivselt oma liikmesriigi eesistumise ajal ja pärast seda vabatahtlike kavade kaudu; palub, et nõukogu, sealhulgas liikmesriikide esindajad, ühtlustaksid ja täiustaksid kehtivaid eetikareegleid ja tagaksid nende täitmise, eelkõige seoses huvide konfliktide, pöördumise efekti ja lobitöö läbipaistvuse reeglitega; väljendab muret selle pärast, et seadusandlikke ettepanekuid saadetakse üha rohkem Euroopa Ülemkogule, millel ei ole ei seadusandlikku ega täidesaatvat funktsiooni, mis ei kohalda samu läbipaistvusstandardeid nagu nõukogu ega oma aruandluskohustust;

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 20. mai 2021. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe kohustusliku läbipaistvusregistri kohta (ELT L 207, 11.6.2021, lk 1).

⁽³⁾ ELT C 506, 15.12.2021, lk 127.

29. peab kahetsusväärseks asjaolu, et liikmesriigid on mõningaid oma nõukogu eesistujaks olemise kulusid katnud ettevõtjate sponsorluse arvelt; kordab oma muret selle pärast, et selline tava on põhjustanud ja võib ka tulevikus põhjustada mainekahju, sest mis tahes tegelik või tajutav huvide konflikt ohustab nõukogu ja liidu kui terviku mainet; tuletab meelde läbipaistvuse ja vastutuse valdkonnas tegutsevate organisatsioonide esitatud petitsioone, milles palutakse nõukogu rotatsiooni korras vahetuvatel eesistujariikidel igasugusest sponsorlusest loobuda; peab kahetsusväärseks, et nõukogu eesistujariigi käsiraamatusse 2021. aastal lisatud sponsorlust käsitlevates suunistes ei esitatud ühtseid selgeid, konkreetseid ja siduvaid reegleid; mõistab, et liikmesriikide eelarvete rahalised vahendid on liikmesriigiti väga erinevad ning et igal liikmesriigil, sõltumata tema suuruselt ja eelarvelistest vahenditest, peaks olema võrdsed võimalused nõukogu eduka eesistumisperioodi korraldamiseks, ning kordab seetõttu oma üleskutset nõukogule vaadata läbi nõukogu eesistujariigi eelarvestamine, et tagada tööprotsessi järjepidevus ja tõhusus;
30. on teadlik, et nõukogul on keskne roll kandidaatide esitamisel liidu institutsioonidesse ja asutustesse ja nende ametisse nimetamisel, eelkõige mis puudutab Euroopa Ülemkogu eesistujat, komisjoni ja kontrollikoja presidenti ja nõuandekomiteede (Regioonide Komitee ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee) liikmeid; soovib tungivalt kaaluda selle eesõiguse kasutamise läbivaatamist, et tagada ja tugevdada asjaomaste sidusrühmade demokraatlikku osalust; peab kahetsusväärseks, et nõukogu on korduvalt eiranud Euroopa Parlamendi soovitusi tema nõuandva rolli kohta kontrollikoja liikmete ametisse nimetamisel;
31. tuletab meelde kontrollikoja eriaruandes nr 13/2019 „Auditeeritud ELi institutsioonide eetikaraamistikud: on veel arenemisruumi“ esitatud väidet, et eetilise käitumine „aitab saavutada usaldusväärsemat finantsjuhtimist ja suurendada avalikkuse usaldust, mis on avaliku poliitika eduka elluviimise seisukohast möödapääsmatu“, ning eelkõige väidet, et „liidu (EL) institutsioonide ja organite töötajate ja liikmete ebaetiline käitumine püüab suurt avalikku huvi ning vähendab usaldust ELi vastu“; kutsub seetõttu nõukogu tungivalt üles austama Euroopa Parlamendi arvamusi ja lükkama tagasi selliste kandidaatide ametisse nimetamise, kes võivad kahjustada liidu usaldusväärsust, näiteks ebaapiisava ametialase pädevuse või väljakujunenud ebaetilise käitumise tõttu;
32. kinnitab veel kord oma täielikku toetust ombudsmani poolt pärast strateegilist uurimist (juhtum OI/2/2017/TE) esitatud soovitudele nõukogu õigusloomeprotsessi läbipaistvuse kohta, eelkõige seda, et liikmesriikide seisukohad tuleb muuta masinloetavas vormingus kättesaadavamaks, mille Euroopa Liidu Kohus kehtestas oma kohtupraktikas⁽⁴⁾ läbipaistvuse ja dokumentidele juurdepääsu kohta juba 2013. aastal; on veendunud, et ombudsmani soovitude järgimine võimaldaks kodanikke rohkem kaasata ja neil paremini liidu õigusloomet mõista; väljendab heameelt meetmete üle, mille nõukogu võttis vastu 2020. aasta juulis, et suurendada õigusloome läbipaistvust kooskõlas ombudsmani soovitustega, sealhulgas seadusandlike aktide eelnõusid käsitlevate eduaruannete ennetav avaldamine ja nõukogu volitused läbirääkimiste pidamiseks Euroopa Parlamendiga; peab siiski kahetsusväärseks, et nõukogu otsustusprotsess ei ole veel kaugeltki täiesti läbipaistev; kutsub nõukogu üles võtma kõik vajalikud meetmed ombudsmani soovitude ja Euroopa Liidu Kohtu asjaomaste otsuste rakendamiseks;
33. väljendab taas sügavat muret poliitikas ja eelarve otsustusprotsessis osalevate liikmesriikide esindajate kinnitust leidnud huvide konfliktide pärast; kordab Euroopa Parlamendi varasemaid tungivaid nõudmisi nõukogule tagada, et liikmesriikide esindajad, kes saavad oma ettevõtete kaudu liidu toetustest otsest kasu, ei osaleks toetustega seotud poliitika- ega eelarvealastes aruteludes ja hääletustel; palub nõukogul esitada parlamendile teavet meetmete kohta, mida on võetud huvide konfliktide ärahoidmiseks;
34. jagab kontrollikoja eriaruandes nr 13/2019 väljendatud muret selle pärast, et puudub ühine liidu eetikaraamistik, mis reguleeriks liikmesriikide esindajate tööd nõukogus; tuletab meelde nõukogu kohustust tegeleda kõrgetasemeliste huvide konfliktidega ja nn pöördukse efekti probleemidega ja need lahendada ning olemasolevaid lobitöö läbipaistvuse reegleid laiendada;

(4) Euroopa Kohtu otsus (esimene koda), 17.10.2013, Euroopa Liidu Nõukogu vs. Access info Europe, C-280/11 P, ECLI:EU:C:2013:671.

35. kordab taas oma üleskutset nõukogule viia Euroopa Ülemkogu eesistuja käitumisjuhend kooskõlla Euroopa Parlamendi ja komisjoni käitumisjuhendiga, et oleksid olemas reeglid liidu õigusaktidega seotud tegevuse heakskiitmiseks pärast seda, kui Euroopa Ülemkogu eesistuja on lahkunud;

Digitaliseerimine, küberturvalisus, andmekaitse

36. märgib, et digiteenuste peadirektoraadile kättesaadavaks tehtud lõplikud eelarveassigneeringud suurenesid aasta keskel ja aasta lõpus tehtud ülevaadete järgi oluliselt 10,6 miljoni euro võrra, ulatudes 54 675 000 euroni, ning nende täitmismäär oli 99,99 %;
37. kordab oma üleskutset nõukogule kasutada avatud lähtekoodiga tehnoloogiat, et vältida seotust müüjaga, säilitada kontroll oma tehniliste süsteemide üle, tagada oma kasutajatele tugevamad kaitsemeetmed eraelu puutumatuse ja andmekaitse vallas ning suurendada üldsuse jaoks turvalisust ja läbipaistvust;

Hooned ja turvalisus

38. märgib, et nõukogu kinnisvarapoliitika eesmärk alates 2004. aastast on see, et kogu tema tegevus toimuks lõpuks Brüsselis üksnes talle kuuluvates üksteisele lähedal asuvates hoonetes; ergutab nõukogu oma kinnisvarastrateegiat kohandama, et võtta arvesse töökorraldust, mis muutub edaspidi tõenäoliselt pikaajaliseks või alaliseks, eelkõige mis puudutab jagatud ruume või mitmeotstarbelisi alasid;

Keskkond ja kestlikkus

39. peab tervitatavaks nõukogu püüdlusi vähendada oma keskkonnajalajälge kõigis hoonetes, mis on alates 2016. aastast kantud Euroopa keskkonnajuhtimis- ja auditeerimissüsteemi (EMAS); väljendab heameelt 2019. aasta andmetel põhineva põhjaliku keskkonnaaruande üle, mis avaldati 2020. aasta oktoobris;
40. märgib, et 31. detsembril 2020 oli nõukogul 3 469 roheline energia sertifikaati; on teadlik, et sellised sertifikaadid annab välja piirkondlik energiaturu reguleerija energia alusel, mida tootsid 2020. aastal nõukogu hoonete katusel asuvad päikesepaneelid, ning et pärast asjakohaseid müügiomenetlusi müüakse neid 2021. aastal avatud turul;
41. kutsub nõukogu üles osalema otseselt nn nullpaberi kampaanias ja võtma vastu struktureeritud lähenemisviisi töötajate säästva liikuvuse edendamiseks; ergutab nõukogu tegelema hoonete energiahaldust puudutava säästvuse aruandlusega, mis võimaldab võtta täpseid meetmeid energiatarbimise vähendamiseks;

Teabevahetus ja mitmekeelsus

42. märgib, et aastatel 2019–2020 suurenes külastuste arv mitmel sotsiaalmeedia platvormil: nõukogul oli Facebookis umbes 443 000 jälgijat (8 % rohkem), Twitteris umbes 561 000 jälgijat (22 % rohkem) ja Instagramis ligikaudu 167 000 jälgijat (37 % rohkem); täheldab, et nõukogu veebisaidi külastuste arv suurenes 39 %, jõudes 2020. aastal rohkem kui 16 miljoni külastuseni; soovib nõukogul olla avatud lähtekoodiga sotsiaalmeediavõrgustikes (nagu Mastodon) olemas, et saavutada suurem läbipaistvus ja laiem teavitustegevus;
43. märgib, et nõukogu tegi seoses liikmesriikidega läbiviidava tõhustatud koostööga COVID-19st teavitamise valdkonnas koostööd Euroopa välisteenistusega, et luua teabeportaali – turvaline platvorm, mida kasutatakse korduvkasutatava digitaalse sisu jagamiseks liikmesriikidega;
44. on teadlik, et nõukogu oli esimene liidu institutsioon, kes lõi oma veebisaidil COVID-19 teabekeskuse, et selgitada korrapäraselt ja põhjalikult, kuidas reageerivad COVID-19 pandeemiale liit üldiselt ja eelkõige konkreetselt nõukogu;

Institutsioonidevaheline koostöö

45. palub, et nõukogu täidaks täielikult kohustusi, mis tulenevad 16. detsembri 2020. aasta institutsioonidevahelisest kokkuleppest Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni vahel, mis käsitleb eelarvedistsipliini, eelarvealast koostööd ning usaldusväärset finantsjuhtimist, samuti uusi omavahendeid, sealhulgas uute omavahendite kasutuselevõtmise suunas liikumise tegevuskava ⁽⁹⁾,
46. väljendab veendumust, et Euroopa tuleviku konverents võib anda liidu kodanikele ja kodanikuühiskonna organisatsioonidele võimaluse väljendada oma seisukohti ja arutada ettepanekuid selle kohta, kuidas suurendada liidu eelarvega seotud läbipaistvust ja demokraatlikku vastutust, eelkõige aga teha ettepanekuid nõukogu eelarve läbipaistvuse ja loetavuse parandamiseks;

Eelarve täitmisele heakskiidu andmise seis

47. toonitab Euroopa Parlamendi eesõigust anda vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 319 ning finantsmääruse ja Euroopa Parlamendi kodukorra kohaldatavatele sätetele ning kooskõlas praeguse tõlgenduse ja praktikaga eelarve täitmisele heakskiit, nimelt õigust anda eelarve täitmisele heakskiit, et säilitada läbipaistvus ja tagada demokraatlik vastutus liidu maksumaksjate ees;
48. rõhutab väljakujunenud ja austatud tava, mida parlament on peaaegu kahekümne aasta jooksul kõigi liidu institutsioonide, organite ja asutuste eelarve täitmisele heakskiidu andmisel järginud; tuletab meelde, et komisjon on teatanud oma suutmatusest teostada järelevalvet teiste liidu institutsioonide eelarvete täitmise üle; rõhutab komisjoni veel kord kinnitatud seisukohta, et iga liidu institutsiooni halduskulude haldamisele heakskiidu andmise tava vahetult Euroopa Parlamendi poolt tuleb jätkata ka tulevikus;
49. rõhutab, et praegune olukord, kus Euroopa Parlament saab kontrollida ainult kontrollikoja ja ombudsmani aruandeid ning nõukogu veebisaidil olevat teavet, kuid ei saa nõukogult iga-aastase eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse käigus kirjalikke ega suulisi vastuseid, st nõukogu keeldub tegemast Euroopa Parlamendiga iga-aastase eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames koostööd, ei võimalda parlamendil teha eelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta teadlikku otsust;
50. taunib asjaolu, et nõukogu on juba üle kümne aasta näidanud, et tal puudub poliitiline tahe teha Euroopa Parlamendiga iga-aastase eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames koostööd, mistõttu ei ole parlamendil võimalik teha eelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta teadlikku otsust; rõhutab, et sellel suhtumisel on olnud püsiv negatiivne mõju mõlemale institutsioonile ning see on kahjustanud liidu eelarve haldamist ja demokraatlikku kontrolli ning kodanike usaldust liidu kui läbipaistva üksuse vastu; peab väga kahetsusväärseks, et nõukogu keeldub eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames endiselt lojaalset koostööd tegemast ja et see on kestnud juba üle kümne aasta;
51. rõhutab, et kuigi praegust olukorda tuleb parandada parema institutsioonidevahelise koostööga aluslepingute raames, võiks aluslepingute läbivaatamine muuta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse selgemaks ja läbipaistvamaks, andes Euroopa Parlamendile selge pädevuse anda heakskiit kõigi liidu institutsioonide, organite ja asutuste eelarve täitmisele eraldi;
52. tuletab meelde, et Euroopa Liidu Kohtu praktika toetab maksumaksjate ja üldsuse õigust saada teavet avaliku sektori tulude kasutamise kohta; nõuab seetõttu parlamendi kui demokraatliku vastutuse põhimõtte tagaja eesõiguse ja rolli täielikku austamist; kutsub nõukogu üles järgima eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse käigus parlamendi heakskiidetud soovitusi;

⁽⁹⁾ ELT L 433 I, 22.12.2020, lk 28.

53. peab vastuvõetamatuks, et COVID-19 pandeemia ja erandlikku olukorda on kasutatud ettekäändena, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlust käsitlevaid institutsioonidevahelisi läbirääkimisi mitte taasalustada; on siiski veendunud, et kokkulepe selles küsimuses on võimalik, kui nõukogu näitab üles poliitilist tahet teha koostööd; kutsub seetõttu nõukogu üles, kui ta on huvitatud liidu kodanikele näitamisest, et ta võtab nõuetekohast eelarvekontrolli ja läbipaistvust tõsiselt, alustama põhjendamatut viivitust uuesti Euroopa Parlamendiga läbirääkimisi, et leida praeguses eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raamistikus lahendus, austades samal ajal Euroopa Parlamendi ja nõukogu vastavaid rolle eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses.
-